

**Protokół nr 24/2016
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 13 czerwca 2016 r., godz. 16:15**

BRM-DPP.0012.11.7.2016

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Andrzej Nabzdyk.
Na ogólną liczbę 9 radnych, nieobecny był: radny Tomasz Hanczarek.

Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek obrad posiedzenia

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Zaopiniowanie projektu uchwały :

Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Wrocławia – **druk nr 574/16**

III. Rozpoznanie wezwań i skarg:

1. Rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Polarnej we Wrocławiu – druk nr 570/16,
2. Rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Polarnej we Wrocławiu – druk nr 571/16,
3. Rozpatrzenia skargi na Prezydenta Wrocławia – druk nr 573/16,
4. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu – druk nr 572/16

IV. Zaopiniowanie projektu uchwały: zmieniająca uchwałę nr XLIX/1437/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej – druk nr 565/16

V. Spotkanie z przedstawicielami Straży Miejskiej oraz Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta dot. poprawy bezpieczeństwa na wrocławskich osiedlach oraz analiza narzędzi sankcjonujących właściwe parkowanie pojazdów

VI. Sprawy bieżące:

VII. Wolne wnioski

VIII. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia

Ad. I. Komisja bez uwag przyjęła porządek obrad

Ad. II. Komisja zaopiniowała następujący projekt uchwał :

Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Wrocławia – **druk nr 574/16**

Zreferował : Dyrektor Departamentu Nieruchomości i Eksploatacji – P. Lech Filipiak,
Komisja postanowiła w głosowaniu (**za – 8 , przeciw – 0, wstrzymało się - 0**) **jednogłośnie pozytywnie zaopiniować projekt uchwały.**

Ad. III. Następnie Komisja zapoznała się z poniższymi skargami i wezwaniami:

Ad. 1 Wezwanie spółki Vienna Property Sp. z o.o. do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Polarnej we Wrocławiu – **druk 570/16.**

Zreferował: Andrzej Piorun – Zastępca Dyrektora Biura Rozwoju Wrocławia.

Pismem z dnia 24 maja 2016 r. Wzywający wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. uchylenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Polarnej we Wrocławiu.

Uzasadniając wezwanie pełnomocnik spółki podniósł, iż uchwała narusza zarówno przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.), w szczególności poprzez ograniczenie prawa własności, a nadto rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587).

Szczegółowo w wezwaniu podniesiono następujące zarzuty:

1. naruszenie przepisu § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskutek braku zgodności pomiędzy treścią uchwały, a załącznikiem graficznym,
2. istotne naruszenie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym tj. art. 20 ust. 1 wymagającego stwierdzenia, że plan nie narusza ustaleń Studium, naruszenie art. 6 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez przekroczenie granic przysługującego gminie władztwa planistycznego i nadmierne ograniczenie uprawnień skarżącego związanych z prawem własności działek,
3. naruszenie art. 20 i art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez niedoprowadzenie projektu planu miejscowego do zgodności z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Wrocławia,
4. naruszenie § 3 pkt 3) Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz § 6 i 7 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez nieokreślenie wymaganych treścią rozporządzenia parametrów drogi dojazdowej do obszaru objętego planem,
5. naruszenie art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i § 4 pkt 4 i 8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez nieokreślenie wymaganych treścią rozporządzenia maksymalnej szerokości frontu działek powstałych w wyniku podziału i scalenia działek objętych planem,
6. naruszenie art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 6 i 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności poprzez wadliwe ustalenie granic miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w wyniku czego doszło do wyłączenia z zabudowy wielorodzinnej obszaru oznaczonego jako 1MN, a dodatkowo wyłączenie części tego obszaru z zabudowy wskutek ustalenia linii dopuszczalnej zabudowy,
7. naruszenie trybu sporządzania miejscowego planu poprzez niewłaściwe wykonanie czynności z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym polegające na braku uprzedniej uchwały o sposobie rozpatrzenia uwag do planu.

Pod względem formalnoprawnym wezwanie nie budzi zastrzeżeń, spełniając wszelkie wymagania stawiane art. 101 ustawy o *samorządzie gminnym*.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących szeroko rozumianego naruszenia granic prawa dysponowania nieruchomością poprzez nadużycie władztwa planistycznego, należy wskazać, iż ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania nawet z prawa własności do nieruchomości (będącego najszerszym z praw do władania rzeczą) mocą przepisów aktu prawa miejscowego, w tym przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Ustawy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego kształtuje, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości,

poprzez ustalenie przeznaczenia terenu, oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu (art. 4 ust. 1 Ustawy). Brak zgodności zamierzeń Skarżącego co do sposobu wykorzystania działki z treścią Planu miejscowego nie oznacza jednak, że zapisy Planu miejscowego i podjęta uchwała są niezgodne z prawem. Miejskowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony i uchwalony na zasadach i w trybie określonym w Ustawie oraz w zgodzie z powszechnie obowiązującymi przepisami, mimo niosących w swej treści ograniczeń w wykonywaniu prawa własności nieruchomości, nie narusza konstytucyjnej zasady ochrony własności, przewidzianej w art. 21 ustawy zasadniczej (wyrok NSA z dnia 17 sierpnia 1999 r., II SA/Ka 1842/97).

Zdaniem Komisji zarzuty sformułowane w wezwaniu nie znajdują podstaw prawnych, dlatego też Komisja uznała przedmiotowe wezwanie za nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe, Komisja w wyniku głosowania **(za – 8, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania.**

Ad. 2 Komisja zapoznała się z wezwaniem spółki z o. o. Vienna Development (złożonego w dniu 24 maja 2016r.) do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Nr XXII/486/16 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17 marca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Polarnej we Wrocławiu podejmowanego w związku z dyspozycją art. 101 ustawy o samorządzie gminnym – **druk 571/16.**

Zreferował: Andrzej Piorun – Zastępca Dyrektora Biura Rozwoju Wrocławia.

Pismem z dnia 24 maja 2016 r. Wzywający wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. uchylenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Polarnej we Wrocławiu.

Uzasadniając wezwanie pełnomocnik spółki podniósł, iż uchwała narusza zarówno przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.), w szczególności poprzez ograniczenie prawa własności, a nadto rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587).

Szczegółowo w wezwaniu podniesiono następujące zarzuty:

1. naruszenie przepisu § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskutek braku zgodności pomiędzy treścią uchwały, a załącznikiem graficznym,
2. istotne naruszenie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym tj. art. 20 ust. 1 wymagającego stwierdzenia, że plan nie narusza ustaleń Studium, naruszenie art. 6 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez przekroczenie granic przysługującego gminie władztwa planistycznego i nadmierne ograniczenie uprawnień skarżącego związanych z prawem własności działek,
3. naruszenie art. 20 i art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez niedoprowadzenie projektu planu miejscowego do zgodności z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Wrocławia,
4. naruszenie § 3 pkt 3) Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie oraz § 6 i 7 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez nieokreślenie wymaganych treścią rozporządzenia parametrów drogi dojazdowej do obszaru objętego planem,
5. naruszenie art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i § 4 pkt 4 i 8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez nieokreślenie wymaganych treścią rozporządzenia maksymalnej szerokości frontu działek powstałych w wyniku podziału i scalenia działek objętych planem,
6. naruszenie art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 6 i 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności poprzez wadliwe ustalenie granic miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w wyniku czego doszło do wyłączenia z zabudowy wielorodzinnej obszaru oznaczonego jako 1MN, a dodatkowo wyłączenie części tego obszaru z zabudowy wskutek ustalenia linii dopuszczalnej zabudowy,
7. naruszenie trybu sporządzania miejscowego planu poprzez niewłaściwe wykonanie czynności z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym polegające na braku uprzedniej uchwały o sposobie rozpatrzenia uwag do planu.

Pod względem formalnoprawnym wezwanie nie budzi zastrzeżeń, spełniając wszelkie wymagania stawiane art. 101 ustawy o samorządzie gminnym.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących szeroko rozumianego naruszenia granic prawa dysponowania nieruchomością poprzez nadużycie władztwa planistycznego, należy

wskazać, iż ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania nawet z prawa własności do nieruchomości (będącego najszerszym z praw do władania rzeczą) mocą przepisów aktu prawa miejscowego, w tym przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Ustawy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego kształtuje, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości, poprzez ustalenie przeznaczenia terenu, oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu (art. 4 ust. 1 Ustawy). Brak zgodności zamierzeń Skarżącego co do sposobu wykorzystania działki z treścią Planu miejscowego nie oznacza jednak, że zapisy Planu miejscowego i podjęta uchwała są niezgodne z prawem. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony i uchwalony na zasadach i w trybie określonym w Ustawie oraz w zgodzie z powszechnie obowiązującymi przepisami, mimo niosących w swej treści ograniczeń w wykonywaniu prawa własności nieruchomości, nie narusza konstytucyjnej zasady ochrony własności, przewidzianej w art. 21 ustawy zasadniczej (wyrok NSA z dnia 17 sierpnia 1999 r., II SA/Ka 1842/97).

Zdaniem Komisji zarzuty sformułowane w wezwaniu nie znajdują podstaw prawnych, dlatego też Komisja uznała przedmiotowe wezwanie za nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe, Komisja w wyniku głosowania **(za – 8 , przeciw - 0, wstrzymało się - 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o niewzględnienie przedmiotowego wezwania.**

Ad. 3 Komisja zapoznała się ze **skargą na Prezydenta Wrocławia – druk 573/16.**

Zreferowała: P. Jolanta Kisterska -Kierownik Zespołu Kontroli Podatkowej Wydział Podatków i Opłat

Pismem z dnia 24.05.2016 r. Dyrektor Wydziału Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego Wrocławia przekazał Radzie Miejskiej Wrocławia do rozpatrzenia zgodnie z właściwością skargę z dnia 20.04.2016 r. wniesioną przez Pana prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą

Przedmiot skargi stanowiło działanie organu – Prezydenta Wrocławia oraz podległych pracowników, polegające na nienależytym wykonywaniu zadań w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym o sygn. WPO-ZKP.3163.47.2015.DS. W ocenie Skarżącego dokonano oględzin nieruchomości stanowiącej jego własność pod jego nieobecność, bez uprzedniego poinformowania o terminie planowanej kontroli. Zaznaczył również, że upoważnieni pracownicy dokonali oględzin pomimo zgłaszanych przez pracowników Skarżącego uwag dotyczących braku należytego powiadomienia o terminie przeprowadzenia w/w dowodu, a także poprzez spowodowanie szkody na mieniu Skarżącego w wysokości 1,7 tys. zł. Skarżący wskazał również, że w dniu 16.02.2016 r. do nieruchomości, w której jest prowadzona działalność gospodarcza przybyli określeni pracownicy Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: „Urząd”) w asyście funkcjonariuszy Policji z Komisariatu Wrocław Rakowiec. Pracownicy Urzędu oświadczyli zamiar przeprowadzenia kontroli. W ocenie Skarżącego, nie dokonano jednak skutecznego doręczenia zawiadomienia o terminie przeprowadzenia kontroli. Nie wyrażono również zgody na wejście do budynku. W konsekwencji nastąpiło więc naruszenie art. 79 § 1 i 2 oraz art. 10 k.p.a., co powoduje niemożność wykorzystania dowodu w sprawie. Skarżący zaznaczył, iż opisane działanie stanowiło przejaw niegospodarności i marnotrawienia pieniędzy publicznych. Utrudniło również prowadzenie działalności gospodarczej przez Skarżącego, przerywając spotkanie z kontrahentami. Precyzując natomiast zarzut spowodowania szkody na mieniu wskazał, że została ona dokonana przez pracowników Urzędu schodzących bez zgody do piwnicy w siedzibie zakładu. Zdeptano wówczas projekty i rysunki techniczne, zniszczono kwiaty (łącznie wartość 200 zł) oraz uszkodzono barierkę (wartość 1500 zł).

Odpowiedzi na skargę, pismem z dnia 06.06.2016 r., udzielił w imieniu Prezydenta Wrocławia Dyrektor Wydziału Podatków i Opłat Urzędu. Wyjaśnił szczegółowo kwestie związane z przedmiotową kontrolą oraz wskazał szczegółowe podstawy prawne działania. Wskazał, że kontrola dotyczyła wywiązywania się z obowiązku opodatkowania podatkiem od nieruchomości posiadanych na terenie Gminy Wrocław. Była prowadzona przez wskazanych pracowników na podstawie imiennego upoważnienia Prezydenta Wrocławia z dnia 01.06.2015 r. nr 64/2015 r. Zgodnie z art. 291 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm., dalej: „o.p.”) została zakończona doręczeniem w dniu 15.04.2016 r. protokołu kontroli nr 14/2016.

Odnosząc się do zarzutu dot. braku wcześniejszego zawiadomienia o terminie planowanej kontroli wskazano, że w dniu 21.08.2015 r. wysłano do Skarżącego wezwanie wraz z załączonym, zawiadomieniem z tegoż dnia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej. Do dnia 11.09.2015 r. przedmiotowe zawiadomienie nie zostało podjęte w POK InPost w Opolu przy ul. Ozimskiej 153C. Mając to na uwadze, w dniu 15.10.2015 r. pracownicy Urzędu wraz z niepodjętym w terminie wezwaniem udali się do Skarżącego osobiście, celem doręczenia. Po wysłuchaniu wyjaśnień w sprawie, Skarżący podpisał i odebrał wezwanie wraz z

zawiadomieniem. Wyraził jednocześnie zgodę na rozpoczęcie w tym samym dniu kontroli, podpisując w dobrowolnie:

a) imienne upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej nr 64/2015 z dnia 01.06.2015 r.;

b) oświadczenie o pouczeniu o odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu Karnego oraz prawie do odmowy zeznań wynikających z art. 196 o.p. oraz

c) oświadczenie, w którym wyraził zgodę na prowadzenie kontroli lub poszczególnych czynności kontrolnych w siedzibie organu podatkowego, jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli lub kontrolowany zrezygnował z uczestnictwa w czynnościach kontrolnych.

O zamiarze przeprowadzenia kontroli podatkowej został natomiast poinformowany w dniu doręczenia zawiadomienia nr 86/15 z dnia 21.08.2015 r., gdy miał możliwość zapoznania się z jego treścią i podjęcia decyzji o wcześniejszym lub późniejszym terminie przeprowadzenia kontroli podatkowej.

W dniu 08.02.2016 r. podczas prowadzonej kontroli podatkowej na nieruchomości przy ul. Krakowskiej 48, Skarżący odmówił podjęcia wezwania dot. udostępnienia w dniu 16.02.2016 r. od godz. 12:00 pomieszczeń w budynku posadowionym na nieruchomości przy ul. Krakowskiej 48 we Wrocławiu, będącej przedmiotem kontroli podatkowej. Został wówczas powiadomiony osobiście przez kontrolujących o wyznaczonym terminie oględzin. Zgodnie więc z art. 153 § 1 i 2 o.p., pismo zostało uznane za doręczone w dniu, w którym adresat odmówił jego przyjęcia. Mając na uwadze brzmienie art. 289 § 1 o.p., który stanowi, że kontrolowanego zawiadamia się o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z oględzin nie później niż przed przeprowadzeniem oględzin, należy stwierdzić, że Skarżący został skutecznie poinformowany o terminie oględzin nieruchomości.

Podkreślono ponadto, że Skarżący unikał kontaktu z prowadzącymi kontrolę podatkową, zachowywał się agresywnie, rzucał dokumentami, dokonywał zastraszania wszczęciem postępowania, a także wywierał nacisk na najemcę części nieruchomości, celem uniemożliwienia przeprowadzenia kontroli. Dlatego też została ona przeprowadzona w asyście funkcjonariuszy Policji. Nastąpiło to zgodnie z art. 286a o.p.

Odnosząc się natomiast do zarzutu zakłócania pracy przez kontrolerów, przerwaniu spotkania z klientami oraz dokonania zniszczeń wyjaśniono, że są one bezpodstawne. W trakcie dokonywania oględzin nie angażowano bowiem pracowników Skarżącego. Skarżący nie poinformował również o jakimkolwiek spotkaniu biznesowym. Co więcej, w biurze zastano wyłącznie Skarżącego, pracowników i masażystę. Skarżący odmówił ponadto uczestnictwa w oględzinach oraz złożenia pisemnego oświadczenia o rezygnacji. W czasie dokonywania oględzin korzystał z masażu w części biurowej. Stanowisko co do przebiegu oględzin potwierdza pismo Komendanta Komisariatu Policji Wrocław-Rakowice z dnia 9 maja 2016 r., w którym to nie stwierdzono naruszeń ładu i porządku prawnego. Podjęte działania były ponadto zgodne z art. 288 § 1 o.p. oraz 286 § 1 pkt 1 i 3 o.p.

Reasumując powyższe, Komisja stwierdziła, że wszelkie działania podmiotu kontrolującego były podejmowane na podstawie i w granicach prawa. Udzielający odpowiedzi na skargę w sposób prawidłowy poinformował Skarżącego o terminie planowanych kontroli oraz oględzin nieruchomości. Wykazano także bezzasadność zarzutu przerwania spotkania biznesowego z kontrahentami, a tym samym utrudniania prowadzenia działalności gospodarczej. Odnosząc się natomiast do zarzutu spowodowania szkody na mieniu Skarżącego w wysokości 1,7 tys. zł, należy go uznać za nieudowodniony. Skarżący nie przedstawił bowiem wystarczających faktów lub dowodów uprawdopodobniających ten zarzut. Zdaniem Komisji skarga jest bezzasadna.

Mając na uwadze powyższe, Komisja w wyniku głosowania (**za – 8, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 Radnych**) **postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad. 4 ze skargą na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu – **druk 572/16.**

Zreferowała: P. Marzena Horbaczewska - Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu.

Pismem z dnia 9 maja 2016 r. Wojewoda Dolnośląski przekazał Radzie Miejskiej Wrocławia do rozpatrzenia zgodnie z właściwością skargę (dalej: „Skarżący”) z dnia 29 kwietnia 2016 r. Przedmiot skargi stanowiły działania Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu, podjęte w ramach postępowania o przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej. Skarżący zaznaczył, że po wielotygodniowym procedowaniu wniosku, dokonano obniżenia o ponad połowę kwoty dotacji, bez jednoczesnego wyjaśnienia powodów podjęcia przedmiotowej decyzji oraz wskazania szczegółowych podstaw prawnych. Zważył, że dokonano również wyłączeń określonych przedmiotów inwestycji, nie wskazując przy tym powodów oraz podstaw prawnych rozstrzygnięcia. W tym kontekście podkreślił fakt wadliwego wdrażania programu wsparcia aktywizacji bezrobotnych, polegającego na braku transparentności kryteriów decydujących o udzieleniu dotacji oraz braku przywoływania podstaw prawnych roz-

strzygnięcia. Wniósł jednocześnie o udzielenie pomocy w uzyskaniu zakresu dotacji na warunkach określonych w złożonym do Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu wniosku.

W odczuciu Skarżącego, w wyniku w/w działań nastąpiło istotne ograniczenie jego konkurencyjności względem pozostałych uczestników rynku. Wskazał również, że brak elementarnego wyposażenia stanowiska pracy, zwiększa dodatkowo ryzyko upadłościowe.

Odpowiedzi na skargę udzieliła, pismem z dnia 31 maja 2016 r., Dyktor Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu. Wyjaśniła, że Skarżący w dniu 7 marca 2016 r. złożył wniosek o przyznanie jednorazowych środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej, określony w art. 46 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 645). W wyniku przeprowadzonej weryfikacji przedmiotowego wniosku ustalono jednak, iż wymaga on uzupełnienia i złożenia niezbędnych wyjaśnień. W tym celu nawiązano telefoniczny kontakt ze Skarżącym i ustalono termin spotkania na 14 marca 2016 r. W tym też dniu Skarżący stawiał się w siedzibie Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu.

W rezultacie w/w spotkania, w dniu 21 marca 2016 r. złożył pismo zawierające wyjaśnienie poruszonych na spotkaniu kwestii. Pismem z dnia 23 marca 2016 r., udokumentował z kolei odbyte szkolenia i kursy, niezbędne do prowadzenia planowanej działalności gospodarczej. Droga e-mailowa w dniach 1 i 4 kwietnia 2016 r., przesłał natomiast informacje dokumentujące prawo własności lokalu przy ul. w oraz informacje dot. podmiotu poręczającego wnioskowane wsparcie na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Pismem z dnia 6 kwietnia 2016 r. dokonał natomiast uściślenia i wyjaśnienia w zakresie prognozowanej formy prowadzenia wnioskowanej działalności. Analizując w/w, zajęto stanowisko w sprawie w oparciu o zebrane dowody i materiały, o czym powiadomiono Skarżącego. Nastąpiło to zgodnie z dyspozycją § 7 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1041), w terminie 30 dni od złożenia kompletnego wniosku o dofinansowanie na rozpoczęcie działalności gospodarczej, tj. pismem z dnia 25 kwietnia 2016 r. (sygn. AD.531.143-1/EU/16).

Odnosząc się natomiast do zarzutu dot. pracy Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu oraz zarzutów dot. braku podstaw prawnych do obniżenia kwoty dofinansowania, a także wyłączenia niektórych środków rzeczowych z możliwości sfinansowania w ramach przyznanej kwoty przywołano treść art. 46 ust. 2 cyt. ustawy, zgodnie z którym „starosta z Funduszu Pracy może przyznać bezrobotnemu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związane z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia (...)”. Wskazano jednocześnie, że złożony przez Skarżącego w dniu 7 marca 2016 r. wniosek o dofinansowanie na podjęcie działalności gospodarczej w zakresie usług doradztwa gospodarczego został rozpatrzony pozytywnie przy uwzględnieniu kwoty dofinansowania do wysokości 11 tys. zł. W wyniku weryfikacji przedmiotowego wniosku przyznano dofinansowanie obniżając kwotę w odniesieniu do części planowanych na rozpoczęcie działalności zakupów (komputer wraz z monitorem do 4,5 tys. zł i fotel do 500 zł) oraz nie finansując klimatyzatora, 2 rolet i zasłon zaciemniających.

Podkreślono, że środki Funduszu Pracy na podjęcie nowej działalności gospodarczej, powinny być wydatkowane na zakupy niezbędne do podjęcia działalności przez beneficjentą rzeczowej pomocy. Muszą być więc konieczne do podjęcia działalności. Mając na uwadze zasady dyscypliny finansowej oraz działając na podstawie i w granicach prawa powszechnie obowiązującego Powiatowy Urząd Pracy we Wrocławiu przyjął ujednolicone kryteria wydatkowania środków publicznych na poszczególne ustawowe formy wsparcia osób bezrobotnych. Miało to także związek z obniżeniem limitu środków finansowych na realizację tego zadania. Co więcej, biorąc pod uwagę cel aktywizacji jak największej liczby bezrobotnych, dofinansowuje się aktualnie podjęcie przez osoby bezrobotne działalności gospodarczej w ramach Funduszu Pracy do kwoty 11 tys. zł

W zakresie próśby dot. zwiększenia przedmiotowego dofinansowania do wysokości wskazanej w przedmiotowym wniosku, nie znaleziono podstaw do zwiększenia kwoty przydzielonego dofinansowania. Jako potwierdzenie zasadności zajętą stanowiska wskazano, że Skarżący złożył w dniach 29 kwietnia i 4 maja 2016 r. oświadczenia deklarujące datę rozpoczęcia działalności gospodarczej wraz ze zaktualizowaną szczegółową specyfikacją zakupów, stosownie do przyznanej kwoty dofinansowania, tj. 11 tys. zł. Tym samym Skarżący zaakceptował wskazane w skierowanym do niego piśmie z dnia 25 kwietnia 2016 r. (sygn. AD.531.143-1/EU/16) warunki. Potwierdzeniem powyższego było również podpisanie przez Skarżącego wnioskowanej umowy z dnia 24 maja 2016 r.

Ustosunkowując się natomiast do zarzutu związanego z prawidłowością realizowanych programów wsparcia dla osób bezrobotnych wyjaśniono, że Powiatowy Urząd Pracy jako Beneficjent pomocy dla przyszłych przedsiębiorców stosuje w/w przepisy prawa, a także ujednolicone kryteria wydatkowania środków publicznych na poszczególne ustawowe

formy wsparcia osób bezrobotnych, które dotąd nie budziły zastrzeżeń organów prowadzących audyty, kontrole prowadzone przez pracowników Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Samorządu Powiatowego, Urzędu Kontroli Skarbowej, a także NIK.

Dokonując oceny zasadności zarzutu „obniżenia o ponad połowę kwoty dotacji, bez jednoczesnego wyjaśnienia powodów podjęcia przedmiotowej decyzji oraz wskazania szczegółowych podstaw prawnych” należy stwierdzić, że jest on niezasadny. Wykazano bowiem, że Skarżący złożył w dniach 29 kwietnia i 4 maja 2016 r. oświadczenia deklarujące datę rozpoczęcia działalności gospodarczej wraz ze zaktualizowaną szczegółową specyfikacją zakupów, zgodną z przyznaną kwotą dofinansowania, tj. 11 tys. zł. Skarżący zaakceptował więc proponowane przez Urząd warunki, co potwierdza opatrzenie podpisem umowy z dnia 24 maja 2016 r.

W odniesieniu z kolei do zarzutu wadliwego wdrażania programu wsparcia aktywizacji bezrobotnych, polegającego na braku transparentności kryteriów decydujących o udzieleniu dotacji oraz braku przywoływania podstaw prawnych rozstrzygnięcia, zarzut ten należy uznać za nieudowodniony. Skarżący nie przywołał bowiem szczegółowych okoliczności z tym związanych, a przeprowadzane zewnętrzne kontrole nie ujawniły w tym zakresie nieprawidłowości.

Zdaniem Komisji skarga jest bezzasadna.

Mając na uwadze powyższe, Komisja w **wyniku głosowania (za – 8 , przeciw – 0, wstrzymało się – 0 Radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad IV. Zaopiniowanie projektu uchwały: zmieniająca uchwałę nr XLIX/1437/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej – druk nr 565/16

Zreferował: Radny Jerzy Sznerch,

Komisja postanowiła w głosowaniu **(za – 6 , przeciw – 0 , wstrzymało się – 2) pozytywnie zaopiniować projekt uchwał.**

Ad. V. Spotkanie z przedstawicielami Straży Miejskiej oraz Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta dot. poprawy bezpieczeństwa na wrocławskich osiedlach oraz analiza narzędzi sankcjonujących właściwe parkowanie pojazdów

Zreferowali: Przedstawiciele Straży Miejskiej: Zastępca Komendanta Straży Miejskiej – Piotr Kościelny, Zastępca Komendanta Straży Miejskiej – Jacek Wójcik, Dyrektor ZDiUM – Sławomir Gonciarz.

Na początku poruszono problem parkowania, który znacznie się różni w zależności od obszaru tj.: 1) ściśle centrum i obszar parku Kulturowego, 2) Centrum miasta, 3) osiedla.

Przedstawiciele Straży Miejskiej podkreślili, że obecnie 60 % zgłoszeń dotyczy problemów z parkowaniem. Poinformowali, że podjęli współpracę z oficerem rowerowym oraz że będą stałe patrole Straży Miejskiej dotyczącego tego problemu.

Następnym problemem poruszonym było usuwanie wraków samochodowych.

Ad. VI. Sprawy bieżące:

Komisja przyjęła do wiadomości poniższe pisma :

Ad 1. odpowiedź L.dz. WIM.EU .7231.1.2016 Wydziału Inżynierii Miejskiej UM z dn. 6.06.2015 r. dot. stanowiska w sprawie zniesienia opłat za postój pojazdów soboty w strefie płatnego parkowania

Ad. 2. odpowiedź L.dz. EPXR.072.28.45673.55082.2016.AM ZDiUM z dn. 3.06.2015 r. dot. pobierania w soboty opłat za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania

Ad. 3. pismo do wiadomości - skarga na działanie Wydziału Architektury i Budownictwa UM

Ad. 4. e-maile P... w sprawie stawiennictwa się w Straży Miejskiej (spr. BRM-DPP.0014.11.35.2016)

Ad 5. Komisja zapoznała się z odpowiedzią Straży Miejskiej z dnia 7 czerwca 2016 r na pismo BRM-DPP.0014.11.42.2016 oraz ustaliła przygotowanie pisma do strony zainteresowanej.

Ad. VI Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Ad. VII. Komisja bez uwag przyjęła protokół z poprzedniego posiedzenia nr 23/2016.

Na tym posiedzenie zakończono.

Przewodniczący Komisji
Andrzej Nabzdyk

Protokół sporządziła:
Barbara Grosel